

ע"פ 5780/21 - מוחמד שיבלי נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים
ע"פ 5780/21

לפני: כבוד המשנה לנשיאה נ' הנדל
כבוד השופט ג' קרא
כבוד השופט ד' מינץ

המערער: מוחמד שיבלי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נצרת
מיום 06.07.2021 בת"פ 43992-09-20 שניתן על ידי
כבוד השופט ח' סבאג

תאריך הישיבה: ו' בכסלו התשפ"ב (10.11.2021)

בשם המערער: עו"ד יהלישפרלינג

בשם המשיבה: עו"ד עידית פרג'ון

פסק-דין

המשנה לנשיאה נ' הנדל:

1. מונח לפנינו ערעור על חומרת עונש המאסר שנגזר על המערער - תקופה של 5 שנים - שהורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בנשיאת נשק ותחמושת והובלתם, חבלה במזיד ברכב, והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. לצד עונש המאסר נגזרו על המערער גם מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, המערער הסיע עמו אחרים במכוניתו, כשהוא מצויד בנשק מסוג לא ידוע, מחסנית של רובה M16 ותחמושת מתאימה. הם הגיעו סמוך לביתו של המתלונן, ונוסע אחר שזהותו אינה ידועה ירה

מספר רב של כדורים לעבר הרכב החונה של המתלונן. במהלך הימלטות המערער וחבריו, שוטרים חסמו את דרכם באמצעות רכב משטרה וקראו לחבורה לעצור. בתגובה, המערער האיץ את מהירות מכוניתו ונגח את הרכב המשטרה. הוא המשיך בנסיעה ובסופו של דבר הוא וחבריו נטשו את הרכב ונמלטו ברגל. כעבור כמה שעות הבחין שוטר במערער וקרא לו לעצור, אולם המערער החל להימלט. במהלך המרדף אחז השוטר במערער, והאחרון הפיל את השוטר, קרע את חולצתו וגרם לו כאבים עזים.

הסנגור טוען כי העונש חמור יתר על המידה ביחס לחלקו של המערער בכל הקשור לעבירות שבהן נעשה שימוש בנשק, שהיה קטן יחסית.

2. כלל הוא בתורת הענישה כי העובדות והוראות החיקוק הן המתוות את המעשה ומגדירות אותו. צודק הסנגור בטענה כי את הירי ביצע אחר, ואולם לא ניתן להתעלם מכך שהמערער היה הנהג של הרכב, והגיע בסמוך לבית המתלונן בהיותו מצויד בנשק. אמנם אחר ירה בנשק, אך המערער הורשע גם בעבירה של חבלה במזיד ברכב, בהתייחס לקליעי הנשק שפגעו ברכבו של המתלונן ושברו את שמשותיו. נשיאת הנשק והתחמושת והובלתם ממקום מסוים למקום שבו שימש הנשק לירי - חמורות הן. העובדות והוראות החיקוק מציבות את המערער בתוך ליבת המעשה.

לצערנו עבירות הנשק מתרבות בשנים האחרונות, בכמות וגם בחומרת המעשים שנעשים באמצעות כלי הנשק. חלקו של המערער אינו שולי אלא מרכזי. לכך יש לצרף את החלק השני של העבירה - בריחת המערער מהמשטרה. יוצא כי המעשה חמור ודורש החמרה במסגרת הצורך להלחם נגד התופעה של ביצוע עבירות נשק, שפגיעתה לא רק באנשים שקשורים לביצוע העבירה, אלא לעיתים גם במי שנקלע למקום במקרה.

עוד הדגיש התובע כי מבחינת "מבחן העושה", לחובת המערער - בן כ-45 - רשומות כעשרים הרשעות קודמות. הוא נדון למאסר בפועל מספר פעמים, כאשר העבירות הקודמות כוללות עבירות נשק, אלימות והפרעה לשוטרים. צא ולמד כי העונש חייב לבטא הן את השיקול של הרתעת הרבים והן את שיקולי הרתעת היחיד. המסקנה היא כי גם אם העונש אינו קל, אין הצדקה לקבוע כי חומרתו מגלה טעות על פי דין או מצדיקה התערבות של ערכאת הערעור.

3. הערעור נדחה.

ניתן היום, י' בטבת התשפ"ב (14.12.2021).

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט

המשנה לנשיאה